

لای-فای، به جای وای-فای! لای-فای

شرکتی موسوم به "سیگنیفای" اولین سیستم لای-فای را معرفی کرد که از نور چراغ‌های ال‌ای‌دی برای انتقال پهن‌بند اینترنت با سرعت ۱۵۰ مگابیت بر ثانیه استفاده می‌کند.

شرکتی موسوم به "سیگنیفای" اولین سیستم لای-فای را معرفی کرد که از نور چراغ‌های ال‌ای‌دی برای انتقال پهن‌بند اینترنت با سرعت ۱۵۰ مگابیت بر ثانیه استفاده می‌کند. به گزارش اسپنا و به نقل از گیزمگ، شرکت "سیگنیفای" (Signify) که قبلاً "فیلپس لایتینگ" (Philips Lighting) نام داشت، یکی از اولین سیستم‌های تجاری لای-فای (LiFi) را راه‌اندازی کرد.

لای-فای از چراغ‌های ال‌ای‌دی (LED) برای انتقال اطلاعات و دور زدن سیگنال‌های رادیویی و ارسال پهن‌بند اینترنت استفاده می‌کند.

تاکنون برخی از برنامه‌های کاربردی تجربی از این فناوری را دیده بودیم، اما این سیستم اولین توسعه کاربردی و تجاری سازی شده از این فناوری است.

سیستم لای-فای این شرکت "ترولای فای" (Trulifi) نامیده می‌شود و از فناوری فرستنده نوری بی‌سیم ساخته شده در چراغ‌ها استفاده می‌کند.

کاربران برای دریافت سیگنال لای-فای به یک کلید دسترسی یواس‌بی نیاز دارند که به یک لپ‌تاپ متصل می‌شود. هنگامی که این یواس‌بی متصل شود، "ترولای فای" می‌تواند اتصال بی‌سیم تا سرعت ۱۵۰ مگابیت بر ثانیه را فراهم کند. به گفته شرکت سازنده، این سرعت به اندازه کافی سریع است که بتواند ۳۰ فیلم با کیفیت 1080p را همزمان

پخش کند.

نخستین مشتریان "ترولای فای" شرکت‌هایی از لهستان، رومانی و بلژیک هستند. هدف "سیگنیفای" رهایی به بازارهای حرفه‌ای است و می‌گوید که این سیستم می‌تواند در بیمارستان‌ها که ممکن

است ارتباطات رادیویی (RF) اختلال ایجاد کند یا در مناطقی که تراکم سیگنال زیاد است، استفاده شود. این سیستم همچنین می‌تواند برای اتصال ربات‌ها یا ماشین‌آلات در کارخانه‌های صنعتی مورد استفاده قرار گیرد.

لای-فای علاوه بر سرعت و اجتناب از فرکانس‌های رادیویی شلوغ چند مزیت کلیدی دیگر نیز دارد. از آنجا که داده‌ها از طریق نور انتقال می‌یابند، می‌توانند هر کجا که نور می‌تواند حرکت کند، جابجا شوند. مثلاً در مکان‌های زیرزمینی

عمیق مانند مترو که دسترسی وای-فای محدود است، می‌توان از این فناوری استفاده کرد. همچنین چون نور نمی‌تواند از دیوار رد شود، داده‌ها نیز نمی‌توانند عبور کنند. با اینکه این ویژگی محدودکننده و یک

نقص است، اما در عوض باعث می‌شود که لای-فای امن‌تر باشد. یکی از مزایای منحصر به فرد "ترولای فای" این است که از فرستنده‌های نوری بی‌سیم تعبیه شده در چراغ‌ها

استفاده می‌کند، به این معنی که کاربران لزوماً نباید زیرساخت‌های روشنایی خود را جایگزین کنند تا به لای-فای دسترسی داشته باشند.

پهن‌بند (Broadband) به سیستم‌های انتقال داده‌ها (اطلاعات دیجیتال) گفته می‌شود که در آن‌ها سرعت انتقال داده‌ها در محدوده صدها کیلوبیت بر ثانیه و بیشتر است. به عبارت دیگر پهنای باند فرکانسی این سیستم‌ها صدها

کیلوهرتز و بیشتر است. اصطلاح "پهن‌بند" را نباید با عبارت "پهنای باند" اشتباه گرفت. قبل از اختراع پهن‌بند خانگی، اینترنت dial-up تنها وسیله دانلود اطلاعات، موسیقی، فیلم و چک کردن پست الکترونیک

بود. دانلود یک آهنگ با حجم متوسط ۳.۵ مگابایت بسیار طول می‌کشید، یا دانلود یک فیلم با حجم ۷۰۰ مگابایت تقریباً ناممکن بود. اینترنت dial-up از خط تلفن خانگی استفاده می‌کرد و کاربران می‌بایستی تصمیم می‌گرفتند که آیا

پرداخت بهای آن ارزش دارد یا نه. مودم کابلی اولین انتخاب در دسترس پهن‌بند بود، اما به دلیل کمبود کابل اینترنت در ابتدای سال ۱۹۹۷ برای مشترکان،

پهن‌بند تا ۲۰۰۱ متوقف شد. اینترنت پهن‌بند سرعت دانلود مصارف خانگی را تا ۱۰ برابر نسبت به dial-up افزایش داد. مشابه بسیاری از تکنولوژی‌های جدید، در ابتدا بیشتر کاربران قادر به پرداخت هزینه‌های اینترنت سریع نبودند. در ۲۰۰۴

نیمی از خانواده‌های آمریکایی اینترنت پهن‌بند را مقرون به صرفه می‌دانستند. از زمان معرفی، پهن‌بند فراگیرتر و سرعت دسترسی آن بیشتر شده است.

انتهای پیام